
POLITIKA/NOVA.RS/PORTAL 021.RS

Sezonski poslovi stvaraju lažnu sliku o rastu zaposlenosti

https://nova.rs/vesti/biznis/sezonski-poslovi-stvaraju-laznu-sliku-o-rastu-zaposlenosti/?utm_campaign=ug.contentexchange.me&utm_medium=referral&utm_source=ug.contentexchange.me&utm_term=ug.contentexchange.me

<https://www.021.rs/story/Info/Biznis-i-ekonomija/257566/Prica-o-rastu-zaposlenosti-nerealna-sezonski-poslovi-stvaraju-laznu-sliku.html>

Broj zaposlenih u Srbiji povećan je za 44.422 osobe u odnosu na isti period prošle godine, ali rast zaposlenosti za 2,3 odsto pre svega se može pripisati pojačanom angažovanju sezonskih radnika.

Rast zaposlenosti beleže prerađivačka industrija, građevinarstvo, trgovina na veliko i malo i popravka motornih vozila, piše Politika.

Dragoljub Rajić iz Mreže za poslovnu podršku, smatra da problemi u vezi sa održanjem stope zaposlenosti tek predstoje, posebno sa istekom državne pomoći u formalnom sektoru, koji će usloviti pad zapošljavanja u proizvodnji.

“Čim izostane pomoć, pred nama će se prikazati realnost. Veći pad realne zaposlenosti dogodiće se već u prvim mesecima 2021. koji su tradicionalno loši za plasman proizvoda i usluga”, navodi Rajić za Politiku.

Povećanju zaposlenosti u trećem kvartalu doprineli su letnji sezonski poslovi u ugostiteljstvu i turizmu zbog čega je slika o zaposlenosti uzdignuta, samo na kratko. Realnost je, ipak, sasvim drugačija, dodaje Rajić, jer većina hotela u Beogradu najavljuje zatvaranje zbog prevelikih troškova održavanja, a oko 5.000 radnih mesta već je izgubljeno.

“Slično je i u turizmu, a ove godine i auto-industrija beleži redukciju zaposlenosti”, ističe.

Ranka Savić, predsednica Asocijacije slobodnih i nezavisnih sindikata, kaže za Politiku da je u trenutnoj situaciji ekonomski nemoguće govoriti o povećanju zaposlenosti, pogotovo kada se zna da je na stotine hiljada ljudi ostalo bez redovnih primanja.

“Bez posla ostaju zaposleni u turizmu, ugostiteljstvu, avio i drumskom saobraćaju. Industrija zabave potpuno je stala i bez prihoda je ostalo 26.000 ljudi. Sve to navodi na zaključak da priča o rastu zaposlenosti nije realna”, zaključuje Savić.

Zbog umanjenja penzija, radnici iz 'opcije pet' traže hitan razgovor u Ministarstvu rada

<https://www.danas.rs/drustvo/zbog-umanjenja-penzija-radnici-iz-opcije-pet-traze-hitan-razgovor-u-ministarstvu-rada/>

Radnici koji su napustili preduzeća po opciji socijalnog programa „pet godina do penzije“ zahtevaju razgovor u Ministarstvu rada zato što ponovo plaćaju kaznene poene državi od svojih penzija.

U Udruženju „Opcija pet“ za agenciju Beta rečeno je da je juče upućeno pismo nadležnom ministarstvu i očekuje se brzi poziv na razgovore kako bi se pronašlo rešenje.

Tehnička vlada je u oktobru 2020. godine ukinula zaključak iz 2016. godine kojim se svim radnicima iz ovog socijalnog programa priznaju pune penzije.

To znači da je ponovo „aktivirano“ trajno umanjenje do najviše 20,4 odsto mesečno, budući da ti penzioneri osim godina staža ne ispunjavaju i drugi uslov, navršenih 65 godina života.

Aleksandar Petrović koji je otišao iz kragujevačke fabrike „Zastava oružje“ 2011. godine uz socijalni program i u međuvremenu se penzionisao, danas je primio oktobarsku penziju umanjenu za 5000 dinara.

On kaže da će mu penzija biti „tanja“ 60.000 godišnje.

Navodi i da će zahvaljujući ponovnom uvođenju kaznenih poena za penzionere „opcije pet“ država u svoju kasu da stavi ukupno oko sedam milijardi dinara godišnje.

Petrović je predsednik Udruženja „Opcija pet“ koje okuplja bivše radnike Zastavinih fabrika iz Kragujevca, kruševačkog „14.oktobra“, „Goše“ iz Smederevske Palanke, „Prve petoletke iz Trstenika“, „Slobode“ iz Čačka i dr.

Prema rečima Petrovića, opciju pet socijalnog programa koristilo je oko 6.300 radnika u Srbiji koji su kao tehnološki višak otišli iz preduzeća u periodu od 2010. do 2014. godine.

On je naveo da im je takav socijalni program onda garantovao pune penzije čim steknu jedan od uslova – godine staža ili starosni.

Međutim, primenom Zakona o penzionom i invalidskom osiguranju iz 2015. godine, dobili su kaznene poene na penzije jer većina u trenutku penzionisanja ne ispunjava potrebne godine života.

Posle godinu i po dana protesta, pregovora i peticija za izmenu zakona i izuzeće, radnici „opcije pet“ su se izborili da 25. marta 2016. godine Vlada Srbije donese zaključak da im se prizna razlika i nastave da primaju pune penzije, što je važno sve do septembra ove godine.

Najava da će do kraja godine biti usvojen novi zakon o fiskalizaciji podelila stručnjake

Bez bolje Poreske uprave nove fiskalne kase beskorisne

<https://www.danas.rs/ekonomija/bez-bolje-poreske-uprave-nove-fiskalne-kase-beskorisne/>

Nešto više od godinu dana imaće na raspolaganju privrednici i Ministarstvo finansija da uspostave novi sistem fiskalizacije koji podrazumeva nabavku novih uređaja preko kojih se uspostavlja direktna veza između poreskog obveznika i Poreske uprave, tako da inspektori u svakom trenutku mogu da prate promet i novčane tokove, kao i da uoče nepravilnosti.

Tekst predloženog zakona o fiskalizaciji, čije se usvajanje očekuje do kraja ove godine, objavljen je prošle nedelje na sajtu Ministarstva a javna rasprava i mogućnost da se dostave primedbe i predlozi okončana je juče.

Prema rečima ministra Siniše Malog, privreda neće imati značajne troškove oko uvođenja novog sistema, jer će značajan deo pokriti država i za te namene izdvojeno je od 3,5 do četiri milijarde dinara.

Ne zna se, međutim, da li je to samo deo ili ukupan trošak nabavke, da li će morati i u postojećoj pratećoj opremi poreski obveznici nešto da menjaju kako bi se prilagodili novom sistemu, kao i da li će te promene biti sinhronizovane sa očekivanim izmenama metodologije zbog uvođenja eFaktura, koje će postati obavezne istovremeno kad i nove fiskalne kase, od januara 2022. godine.

Kao glavni benefit oba zakona, Mali je naveo da će osim boljeg uvida Poreske uprave u promet obveznika, ta dva zakona bitno uticati i na smanjenje sive ekonomije.

Poreski stručnjaci, međutim, podeljeni su baš oko ovog poslednjeg argumenta, jer jedni smatraju da digitalizacija doprinosi boljoj naplati i suzbijanju sive ekonomije, dok drugi tvrde da se ona kao i neregistrovani novčani tokovi generišu na drugim, brojnijim tačkama.

Poreski konsultant Đerđ Pap spada u prvu grupu ali kaže i da u ovom trenutku niko ne može da proceni krajnji efekat.

– Potrebno je poći od toga šta nova fiskalizacija znači. Dosadašnje fiskalne kase takođe su bile povezane sa Poreskom upravom, ali su obveznici podatke o prometu morali da pošalju tek po zahtevu poreznika. Nove kase dostavljaju automatski, kao neka vrsta mreže u koju Poreska uprava može da uđe svakog trenutka, što meni daje osnova za verovanje u mogućnost ozbiljnije kontrole. Ali, sama fiskalizacija i uvođenje novih kasa neće sama po sebi rešiti problem naplate poreza, nego će uspeh zavisiti od toga da li se ti podaci koriste na odgovarajući način. Koliko ja znam, do sada se nisu koristili a to su potvrdili i neki raniji direktori PU, pa ako i sada bude isto, neće biti dobro. Dakle, mora se osmisliti metod kontrole da bi se ti podaci mogli iskoristiti za ono za šta su uvedeni – kaže Pap i dodaje da problem neprijavljenog prometa ne tišti samo srpsku ekonomiju, a da su zemlje koje su uvele novi sistem, poput Hrvatske, dobile dobre rezultate.

Poreski analitičar i vlasnik računovodstvene agencije Kvatro, Dragan Radović, koji četvrt veka proučava nelegalno tržište u Srbiji, tvrdi da će efekat onlajn kasa biti minoran jer one neće moći da eliminišu sivu ekonomiju koja je „visokoorganizovani državni kriminal“.

– Kako će fiskalne kase da spreče šverc robe preko carine vredan oko pet milijardi evra, ili isto toliki protok „oprano“ novca, ogromne količine raznih roba koje završe na crnom tržištu, a one potiču iz gotovo svih oblasti privrede? Na primer, polovina proizvedenog brašna, oko 20.000 šlepera, ili milion vekni hleba, završi na crnom tržištu. I sam državni vrh priznao je da se na prometu cigareta utaji 200 miliona evra godišnje ili 545.000 paklica dnevno. Slično je i sa ostalim akciznim robama, naftnim derivatima na primer, gde 279 miliona evra „živog keša“ ide ispod radara. Da li to znači da pola miliona građana kupuje cigarete na ulici ili da vozači nabavljaju gorivo pretačući ga po podrumima? Ne, oni najvećim delom kupuju sa fiskalnim računom, ali se to ne prijavi u pazar jer određeni prodavci uživaju moćnu zaštitu – kaže Radović i dodaje da do brojki o nepokrivenim tokovima roba i novca dolazi isključivo ukrštanjem završnih računa sa zvaničnim podacima o prometu i potrošnji roba koje objavljuju Privredna komora, RZS ili druge institucije.

On podseća da je glavni teret neplaćanja spušten na poreske obveznike, jer nisu slali promet, ali nije jasno zašto PU nije bila aktivna, zašto ne kažnjava.

U suštini, poreznici nisu radili svoj posao a sada traže onlajn kase mada niko ne garantuje da će nakon njihovog uvođenja raditi kako treba.

Utaji se 40 odsto poreza

– Prošle godine po osnovu PDV-a naplaćeno je 4,8 milijardi evra. Od toga su samo na uvozu obračunate 4,2 milijarde, ostatak je iz unutrašnjeg prometa. Ako se iz toga izuzme oko milijarda koja se odnosi na reeksportovanu robu, i računa da je na preostali iznos od nešto iznad tri milijarde prosečna marža samo 50 odsto (Kinezi na primer zaračunavaju i trostuko više) to znači da bi dodatni PDV trebalo platiti na promet još oko 1,5 milijardi evra. A tog novca, koji se odnosi samo na promet roba, nema. Takođe, svuda u svetu je odnos prometa robe prema uslugama jedan prema dva. Gde je taj PDV? Ako se na kraju sve sumira, znači da se godišnje u Srbiji utaji bar 40 odsto PDV-a a to bez saradnje sa državom nije moguće – smatra Dragan Radović.

Cvijić: Nova ministarka davala povlašćene cene oružja Tešiću

<https://nova.rs/nova-rs-emisije/cvijic-nova-ministarka-davala-povlascene-cene-oruzja-tesicu/>

Novinar NIN-a Vuk Cvijić je u jutarnjem programu "Probudi se" istakao da je firma Prva petoletka u kojoj je direktorka bila Anđelka Atansković davala povlašćene cene oružja poznatom trgovcu oružja Slobodanu Tešiću i finansijeru SNS. Kako kaže, princip kojim se vršila trgovina je sličan onom u Krušiku, te da je pored Tešića, u trgovini učestvovala i firma GIM, čiji je posrednik svojevremeno bio Branko Stefanović, pokojni otac ministra odbrane Nebojše Stefanovića.

Komentarišući nove sumnjive prodaje oružja u fabrikama Zastava oružje i Prva petoletka, o kojima je pisao za novi broj NIN-a, Cvijić je istakao da je preko izveštaja Državne revizorske institucije došao do interesantnih podataka kad je u pitanju poslovanje Zastava oružja.

“U pitanju su dve firme – Vip global logistics i Electronic supplier. Te firme su dugovale ‘Zastava oružju’ skoro 900 hiljada evra, što je nije uobičajeno i što je revizor ustanovio kao onomaliju. Jedan vlasnik Vip global logistics je član Glavnog odbora, a vlasnik druge firme je bivši pukovnik Goran Stojanović, koji je svojevremeno bio pod krivičnom prijavom vojne policije jer je nabavljao neki radar. Obe firme su imale zaradu baš u momentu kad je Državni revizor utvrdio da je to poslovanje bilo na štetu ‘Zastava oružja’”, ističe Cvijić.

Komentarišući ulogu nove ministarke privrede i bivše direktorke Prve petoletke Anđelke Atanasković, Cvijić kaže da je njena firma trgovala sa poznatim trgovcem oružjem Slobodanom Tešićem i sa firmom GIM, sa kojom je veze imao pokojni otac Nebojše Stefanovića, Branko Stefanović.

“Sumnje su isto kao i za Krušik. Sumnje su da je firma Slobodana Tešića, jednog od glavnog finansijera SNS, i u njoj firmi bila povlašćena”, kaže Cvijić.

Govoreći o nedavnim terorističkim napadima u Beču i Parizu, Cvijić kaže da je veoma teško kontrolisati terorističke ćelije i da su teroristi najčešće mladi, zavedeni ljudi.

“Ne treba teroriste deliti ka nacionalnoj osnovi, već prema sklonosti prema zločinu. Ne znam kakva je preventiva kod nas, vidim da se dnevna štampa ne bavi toliko kakva je bezbednost naših ljudi u Beču”, ističe Cvijić, dodajući da je Beč bio meta terorista baš zbog toga što je važio za jedan od najbezbednijih gradova na svetu.

“Strahujem od ljudi koji u Srbiji maltretiraju migrante i koji to nekontrolisano to rade. Reč je o nasilju bez povoda. Plašim se kakve bi tek reakcije bila, ukoliko bi se nešto desilo kod nas”, upozorava Cvijić.

ПОЛИТИКА

Na Svetski dan čistog vazduha Beograd najzagađeniji na svetu

<http://www.politika.rs/sr/clanak/465951/Na-Svetski-dan-cistog-vazduha-Beograd-najzagadeniji-na-svetu>

Na rang listi sajta „Er vižual” naš grad je juče oko 10 sati zauzeo prvo mesto među gradovima sa najprljavijim vazduhom

Oko 6.000 ljudi u Srbiji godišnje umre zbog komplikacija izazvanih zagađenjem vazduha, podatak je Svetske zdravstvene organizacije objavljen pre nekoliko godina na sajtu Ministarstva za zaštitu životne sredine uz vest da se trećeg novembra obeležava Svetski dan čistog vazduha. Juče se, međutim, taj praznik gotovo i nije pominjao.

A ironično, vest o kojoj se najviše pričalo bila je da je Beograd ponovo svetski rekorder po zagađenju, bar sudeći po sajtu „Er vižual”. Na njihovoj rang listi gradova sa najprljavijim vazduhom naš grad oko 10 sati zauzeo je prvo mesto.

I koliko god domaći stručnjaci dovodili u pitanje pouzdanost podataka koji se objavljuju na ovom portalu, ali i njihovu metodologiju, da razloga za zabrinutost ima bilo je jasno i onima koji nisu ni videli ove podatke jer umesto toga, videli su vazduh, koji po definiciji nikako ne bi smeli da vide. Da ne dišemo zdravo, međutim, upozorile su i domaće institucije.

Sajt Gradskog zavoda za javno zdravlje oko podneva je pokazivao narandžastog čovečuljka koji u rukama drži tablu sa oznakom da je vazduh u trećoj kategoriji, dakle ni odličan, pa čak ni dobar, nego samo prihvatljiv. Kao takav, upozorava ova zdravstvena ustanova, može izazvati zdravstvene tegobe kod osetljivih grupa, kao što su deca, stari, kardiovaskularni i plućni bolesnici.

Aplikacija SEPA, Agencije za zaštitu životne sredine, u to vreme dala je ocene kvaliteta vazduha za nekoliko mernih mesta u Beogradu. „Prihvatljiv” je bio na Starom gradu i oko Mostarske petlje, dok je na Novom Beogradu i Vračaru bio u crvenoj kategoriji i označen kao „zagađen”.

Ovo, međutim, nije nikakav novitet. O problemu nečistog vazduha piše se gotovo svake zime. Ono što mnoge iznenađuje jeste to što se zagađenje vezuje za grejnu sezonu, ali juče zbog povoljne spoljne temperature „Beogradske elektrane” uopšte nisu ni grejale. Razlog više da poverujemo stručnjacima da je zagađenje koje ovo preduzeće proizvodi zanemarljivo, a da su glavni krivci za to što vazduh vidimo individualna ložišta, saobraćaj i vremenske prilike zbog kojih se sve štetne supstance zadržavaju u nižim slojevima atmosfere.

A jedan od najvećih problema svakako su suspendovane čestice koje su kako rezultat sagorevanja mazuta i uglja, tako i različitog otpada. Možda bi baš zato nova ministarka zaštite životne sredine Irena Vujović više od prethodnika trebalo da obrati pažnju na problem ilegalnog spaljivanja sekundarnih sirovina na koji se već godinama žale stanovnici Čukarice, Novog Beograda, Palilule...

Njihove muke već dugo su svedene na nevolju lokalnog nivoa, iako bi to što gori u Železniku, recimo, i te kako trebalo da brine i sugrađane sa Vračara. Na kraju krajeva, svi dišemo isti vazduh.

Koliko situacija oko zagađenja vazduha ponekad deluje apsurdno možda najbolje pokazuje i slučaj Udruženja stanara naselja Stepa Stepanović, koji su se svim mogućim instancama obratili da bi rešili problem emisije štetnih gasova iz, verovali ili ne, postrojenja JKP „Zelenilo – Beograd”. Čuvari čistoće u njihovom komšiluku, navode stanari, kao energent koriste mazut koji izaziva brojne muke.

– Izmerene vrednosti zagađenja vazduha u naselju su u periodu kada kotlarnica radi uvek i po nekoliko puta veće u odnosu na definisane granične vrednosti. Za postojeća mala postrojenja za azotne okside ona je 250 mg/m³ dimnog gasa, dok su emisije koje emituje ova kotlarnica u rasponu od 700 do 850 mg/m³ (u zavisnosti od stepena opterećenja gorionika). Prekoračene su i vrednosti sumpor-dioksida, a osim toga naseljem se širi težak miris mazuta koji ulazi u stambene jedinice i kada su prozori zatvoreni – ističu iz Udruženja stanara naselja Stepa Stepanović, odakle podsećaju da postrojenje sa kojim oni imaju problema dodatno zagađuje i inače loš beogradski vazduh, kao i da je u naselju dijagnostikovano znatan broj slučajeva astme i kod dece i kod odraslih. Zbog toga, već neko vreme, mnogi od njih kao obavezan „asesoar” sa sobom nose i merače vazduha koje su sami nabavili.

Stanari su se već susreli sa direktorom „Zelenila”, ali im je rečeno da ovo javno preduzeće nema sredstava da pređe na drugi energent. Problem bi trebalo da reši Gradska uprava, a žitelji ovog naselja predlažu kako – priključenjem kotlarnice na daljinski sistem grejanja tako da se kotlarnica

pretvori u podstanicu, prelaskom na lako lož-ulje, gasifikacijom toplane ili instaliranjem toplotnih pumpi.

Zabrinuti zbog činjenice da je na Svetski dan čistog vazduha Beograd bio prvi na svetskoj listi najzagađenijih gradova bili su juče i u Inicijativi „Ne davimo Beograd”. I oni su predložili set mera kako bi se situacija popravila. Njihov plan je prelazak sa fosilnih goriva na obnovljive izvore energije, hitno poboljšanje kontrole industrijskih zagađivača i odustajanje od svih štetnih projekata poput izgradnje spalionica koje bi, smatraju, dodatno zaprljale vazduh. Oni smatraju i da su neophodni sistematsko praćenje i izveštavanje o zagađenju vazduha, masovno ozelenjavanje i pošumljavanje grada, ali i promocija održive urbane mobilnosti, kao i radikalno poboljšanje javnog prevoza.

ДНЕВНИК

Не очекује се приватизација јавних предузећа

<https://www.dnevnik.rs/ekonomija/naslovi/ne-ocekuje-se-privatizacija-javnih-preduzeca-03-11-2020>

– Приватизација јавни предузећа у Србији која обављају делатности од јавног интереса се не очекује у краћем и средњем року и зато је потребно фокусирати се на поправљање њиховог пословања и на повећање транспарентности и одговорности – сматра Душко Васиљевић из Светске банке.

Навео је да је сектор јавних предузећа, упркос напретку, и даље прилично велики и представља озбиљан ризик, како за фискалну позицију, тако и за укупно пословање привреде.

– Имали смо ситуацију да су јавна предузећа поново генерисала губитке после неколико година, условно говорећи позитивног пословања, и то је циклус кроз који смо прошли неколико пута – рекао је Васиљевић у онлајн укључењу на конференцију „Зашто су јавна предузећа у Србији на губитку”.

Навео је да су у претходних неколико година у неколико великих јавних предузећа у мањој или већој мери започете реформе, као на пример, у „Железницама Србије”, где је, напоменуо је, доста тога урађено око реструктурирања, реорганизације и рационализације самог предузећа и очекује се да се виде позитивни ефекти тих мера.

Васиљевић је казао да су одређене реформе спроведене и у другим већим предузећима, попут ЕПС-а и „Србијагаса”.

– Мада, мој утисак је да је још многа тога остало да се уради – рекао је Васиљевић на конференцији коју је организовала „Бусинеш Инфо Груп” уз подршку „Национал Ендоџмент фор Демоцрацу”.

Навео је да је недавна анализа ММФ-а међу 20 земаља средње и источне Европе показала да у свим тим земљама, без изузетка, учешће јавног предузећа подразумева нижу продуктивност и веће трошкове и фискалне ризике за привреду.

Казао је да међународна искуства показују да је ту кључан добар и транспарентан оквир за корпоративно управљање јавним предузећима

– Ту Србија не стоји сјајно. У извештају ММФ-а међу 20 земаља средње и источне Европе Србија је тек на 15. месту по квалитету оквира корпоративног управљања у јавним предузећима. Очигледно, има доста простора за напредак – рекао је Васиљевић.

Навео је да је Закон о јавним предузећима, усвојен пре неколико година, решио неке проблеме, али да и даље у том пропису има доста мањкавости. Једна од њих се, казао је Васиљевић, односи управо на начин именовања управних тела у јавним предузећима, која је у сржи корпоративног управљања.

Постојећим законом, навео је, надзорне одборе и директоре у јавним предузећима бира и поставља Влада и, практично, надзорни одбор не може да врши своју функцију јер за то нема главну полуку, а то је постављање и смењивање менаџмента.

Професор Економског факултета у Београду Милорад Филиповић казао је да нека јавна предузећа заслужују да иду у приватизацију, нека траже приватне партнере због недостатка инвестиција, док нека могу сасвим добро функционисати уколико држава не би имала превелике апетите према њима.

Сматра да не треба на брзину улазити у чисту приватизацију великих јавних предузећа, без транспарентне и врло детаљно проучене проблематике.

Навео је да многа јавна предузећа у другим земљама функционишу у државном власништву на изванредан начин и остварују профит, поготову у телекомуникацијама и електропривреди, као на пример у Немачкој и Чешкој.

Потребно је фокусирати се на поправљање пословања јавних предузећа и на повећање транспарентности и одговорности

Загристи киселу јабуку

Професор на Технолошко-металуршком факултету Петар Ђукић сматра да би делимична приватизација јавних предузећа увела некакав ред у том сектору, али да је ту потребан опрез да се не би угрозио јавни интерес.

– Потребна је једна одлучна стратегија и загристи ту киселу јабуку која се зове јавни сектор опште у Србији – казао је Ђукић.

Навео је да јавни сектор вуче огорман део привреде у ниску продуктивност, недовољно инвистирање и одсуство модернизације, те да се многе компаније у свету приватизују да би се побољшала њихова продуктивност.

Поремећено тржиште: Два трговца „попила” целу квоту, па је вино поскупело

<https://www.dnevnik.rs/ekonomija/naslovi/poremeceno-trziste-dva-trgovca-popila-celu-kvotu-pa-je-vino-poskupelo-04-11-2020>

Сектор трговине при Унији послодаваца Србије тражиће да држава уведе квоте колико сваки трговац може увести вина без царине из ЕУ.

До сада су домаћи трговци годишње могли да увезу два и по милиона литара вина с тог тржишта и да не плате царину, и све до пре неколико месеци такво снабдевање је било прихватљиво за све у ланцу такве набавке. Међутим, у јуну и јулу једна трговина је за неколико дана увезла 140 шлепера вина без царине, а други трговац је купио јефтина вина из Румуније и уместо да их поређа на полице продавница, претворио их је у медицински алкохол. На то је за „Дневник” указао председник Сектора трговине при Унији послодаваца Србије Душко Марјановић, рекавши да се зато тражи да снабдевање страним винима без плаћања царине држава уреди другачије.

– Практично два трговца су у јуну и јулу, дакле, у првом полугодишту, увезла целокупну годишњу квоту па су други трговци сада у ситуацији да на увезено вино плаћају царину, што им ствара додатне трошкове, а с друге стране, вина с плаћеном царином поскупљују та пића у трговинама па су и потрошачи на губитку јер издвајају више новца, у просеку 25 до 30 одсто – објашњава Марјановић.

2,5 милиона литара годишње био дозвољен увоз вина без царине

Ко су трговци који су увезли велике количине вина на штету других трговина Марјановић не зна јер сви трговци који наручују вина без царине, онлајн могу да прате како иде увоз, виде само количине које се увезу, а не знају ко су увозници.

Цене у радњама

Домаће трговине добро су снабдевене вином, како домаћим тако и страним, а заједничко им је што је распон у ценама, без обзира на порекло производње, велики. Има домаћих вина која коштају мало више од 200 динара, али има и пет, шест па и више пута скупљих. Тако је и када су цене страних вина у питању. Литар вина може се купити за 600 и 700 динара, али и вишеструко скупље.

– Видели смо само да је велика количина увезена и да је квота за ову годину искоришћена – казао је Марјановић, додајући да је посао око увоза вина без царине договорен с два министарства – за трговину и за пољопривреду и да је на крају Влада Србије донела одлуку да домаће трговине могу без царине увести 2,5 милиона литара вина. – Та количина је била довољна за наше потребе јер смо пића наручивали како је коме требало. Држава је пратила наше потребе и сваке године спрам њих и обезбеђивала нове количине увозног вина на које није плаћана царина.

Директор предузећа „Супернова”, које се бави увозом вина Емил Папић каже да су поступком неконтролисаног увоза вина из ЕУ погођени поједнако сви који су се бавили дистрибуцијом вина јер су све трговине и фирме чија је делатност била увоз практично сада у ситуацији, или да наставе да увозе вина и на њих плаћају царину или да посао одложе за почетак следеће године и чекају нову квоту.

– Највисте су погођени увозници вина, трговци који желе да имају на полицама баш одређене сорте вина и, наравно, потрошачи научени да купују у трговинама само одређене врсте вина, пошто сада уместо, на пример, 1.200 динара, плаћају омиљено вино 30 одсто скупље – објашњава Папић.

Истиче да би било добро да држава увозницима онемогући да увозе више од 40 одсто од дозвољене квоте јер то правило важи за трговце вином у, на пример, Италији и Шпанији.

RADIO SLOBODNA EVROPA/BETA/NOVA.RS

RSE: Stanovnici sa severa Kosova ne plaćaju struju i vodu

<https://nova.rs/vesti/drustvo/rse-stanovnici-sa-severa-kosova-ne-placaju-struju-i-vodu/>

Meštani Severne Mitrovice, Leposavića, Zubinog Potoka i Zvečana, u kojima živi većinsko srpsko stanovništvo, od 1999. godine do danas ne plaćaju račune za struju i vodu, a ima i onih koji ne izmiruju ni poreske obaveze prema Kosovu, piše Radio Slobodna Evropa.

“Procenjuje se da dug za utrošenu električnu energiju u tim opštinama, na godišnjem nivou iznosi oko 12 miliona evra. Od 1999. do 2017. godine, ovaj dug su paušalno plaćali građani Kosova iz ostalih opština južno od Ibra, tako što su im računi bili veći za 3,5 odsto”, piše RSE.

Međutim nakon brojnih žalbi, Apelacioni sud je krajem 2017. godine odlučio da suspenduje ovu praksu jer je bila nezakonita.

Meštani opština sa severa Kosova nisu izmirili svoje obaveze za potrošnju električne energije ni tokom 2018. niti 2019. godine, navodi taj medij.

U godišnjem izveštaju Regulatorne kancelarije za energiju nisu uključeni finansijski gubici, ali se navodi da “neovlašćena potrošnja” električne energije iznosi 13,04 odsto od čega je 5,53 odsto ili 294 gigavata električna energija koja nije naplaćena u četiri opštine na severu Kosova.

Domaćinstva na severu se snabdevaju električnom energijom koju proizvodi Energetska korporacija Kosova dok se računi plaćaju pri službi za Distribuciju električne energije.

Meštani sa severa Kosova nisu dobijali ni račune za struju jer službenici iz sektora energetike nisu imali pristup tamošnjim domaćinstvima, tako da brojila za utrošenu električnu energiju nisu očitana.

Osim što duguju 12 miliona evra godišnje za utrošenu električnu energiju, meštani opština sa severa Kosova još od 1999. godine ne izmiruju svoje obaveze ni kada je u pitanju plaćanje računa za potrošenu vodu, pa taj dug sada iznosi preko 15 miliona evra, tvrdi RSE.

BETA/DANAS/NOVA.RS

Danas: Od avgusta krenula rasprodaja gradske imovine

<https://nova.rs/vesti/biznis/danas-od-avgusta-krenula-rasprodaja-gradske-imovine/>

Gradske vlasti Beograda pokrenule su avgustu "seriju rasprodaja" gradske imovine a pojedine značajne objekte kupile su firme povezane sa vrhom vlasti, piše dnevni list Danas u najnovijem broju.

Kako se navodi, početkom septembra prodat je "simbol glavnog grada" – Palata Beograđanka, i to po početnoj ceni od 16,5 miliona evra.

"U ponudi je bilo više od 19.000 kvadrata poslovnog prostora, od prizemlja do 21. sprata, što znači da je cena po kvadratu iznosila 868 evra", navodi list Danas.

Mediji prenose da postoje indicije da je kiparska firma, koja je kupila Beograđanku, povezana sa ministrom finansija Sinišom Malim jer je u toj transakciji učestvovao advokat Igor Isailović, koji je vodio of-šor poslove Siniše Malog.

Kako navodi Danas, Isailović je takodje učestvovao u kupovini zgrade koja se nalazi uz Klinički centar Srbije i koja je prodana za 4,1 milion evra.

U poslednjih nekoliko meseci, prodato je 7,5 hektara zemljišta kod Batajnice i 3,1 hektar na Novom Beogradu, koji su prodani po ceni između tri i četiri miliona evra.

"Po treći put se najavljuje prodaja Sava centra za malo više od 17 miliona evra uz obavezu investiranja 50 miliona", navodi Danas.

U listu je navedeno da stručnjaci zameraju to što se u rasprodaju krenulo "haotično", pre nego što je uradjen popis gradske imovine.

"Od zloupotrebe bi zaštitila evidencija republičke imovine lokalnih samouprava, ali to se krije od gradjana. Popis imovine nije napravljen, stoga je to idealna prilika za malverzacije", rekao je Mile Antić iz Mreže za restituciju.

Analitičar Branko Pavlović rekao je za list Danas da se “stiče utisak da se prodaja oglašava samo kad je neko zaniteresovan” i dodao da su učestali oglasi o prodaji gradske imovine “posledica prazne kase, i to na republičkom nivou”.

BETA/NOVA.RS

Deficit budžeta Srbije za devet meseci 364 milijarde dinara

<https://nova.rs/vesti/biznis/deficit-budzeta-srbije-za-devet-meseci-364-milijarde-dinara/>

Deficit budežta Srbije za devet meseci ove godine iznosio je 364,2 milijardi dinara jer su prihodi bili 914,4 milijarde, a rashodi 1.278,6 milijardi, objavilo je danas Ministarstvo finansija.

Samo u septembru deficit budžeta je iznosio 19,6 milijarde dinara.

U septembru su naplaćeni prihodi od 106,1 milijardu dinara, od čega su poreski prihodi iznosili 88,2 milijardi dinara.

Najveći deo poreskih prihoda odnosi se na uplatu PDV u iznosu od 47,4 milijarde dinara i akciza od 21 milijardu dinara.

Neporeski prihodi ostvareni su u iznosu od 17,3 milijardi dinara, a priliv donacija bio je 500 miliona dinara.

Rashodi budžeta u septembru su iznosili 125,6 milijardi dinara.

Troškovi za zaposlene bili su 24,9 milijardi dinara, isplate organizacijama obaveznog socijalnog osiguranja (fond PIO, RFZO, NSZ, fond SOVO) 19,7 milijardi dinara, a kapitalne investicije 15,5 milijardi dinara.

Subvencije su iznosile 26 milijardi dinara jer je isplaćena dodatna pomoć privrednicima u sklopu seta mera za borbu protiv efekata pandemije korona virusa, navelo je Ministarstvo finansija.

Na nivou opšte države u periodu januar – septembar ostvaren je fiskalni deficit u iznosu 360,8 milijardi dinara i primarni fiskalni deficit 273,8 milijardi dinara.